

PU Dječji vrtići Pula, OJ Monte Zaro

MAŠKARAONICA

MATERIJALI POTICAJI I OSMIŠLJAVANJE PROSTORA ZA IGRU I STVARALAŠTVO U VRTIĆIMA

Kako potaknuti međugrupnu suradnju u zajedničkim prostorima i obogatiti novim poticajima i atraktivnim sadržajima, a ujedno uključiti i roditelje?

Na temelju prošlogodišnje edukacije pod vodstvom prof. Miljaka izrađen je plan stručnog usavršavanja za ovu godinu koju vodi kolegica uključena u projekt **Stručno-kompetentna i osmišljena provedba osposobljavanja odgajatelja za poticanje razvoja govora djece u dječjem vrtiću tijekom godine dana**. Mikro-plan i realizaciju osmislila su četiri odgajatelja i dvije skupine djece od 3,5 do 5 godina. U zajedničkim dijelovima prostora prepoznatljivi su ispisi i poticajna sredstva za: pričaonicu, maštaonicu, sobu ljubavi, gradionicu, mini-market ... a i promjene namjene koje su se javljale. Tijekom dva tjedna (od 1. do 16. veljače 1999.) prostori su postali **Maškaraonica**. U **Maškaraonici** su svako jutro maskirani odgajatelji neverbalnom i verbalnom komunikacijom djeci govorili lijepe želje. Velike maškare izazivale su interes, čuđenje, radost, igru, iznenađenje, veselje. Svakog dana, tijekom ovog razdoblja, uključivalo se sve više djece i roditelja.

U vrtiću djeluje 8 odgojnih skupina i nije bilo lako pronaći načine kojima bi se djeci omogućila igra u **Maškaraonici**, a da ne nastaje nepotrebna gužva. Odgajatelji su postali sve fleksibilniji i sve se više stvarala ležernija atmosfera. Prateći interes djece mijenjali smo materijale za igru i poticaje igri te dopunjavali **Maškaraonicu** novim materijalima koje su donosili roditelji.

Dani pusta su razdoblje prepuno događanja, a u Istri svojom tradicijom, raznolikošću i običajima neprocjenjiva narodna baština koju djeca upoznaju u najranijoj dobi svoga odrastanja. Njegujući običaje, nastojali smo osmisliti novi oblik dajući novu kvalitetu i poticaje s glavnim ciljem: stvaranje veselog i ugodnog ozračja u kojem će zbilja i mašta obogatiti igre a nove spoznaje ojačati želju za komunikacijom s djecom i odgajateljima drugih skupina onoliko koliko to dijete želi.

Upravo zbog toga željeli smo da ovi zajednički prostori i dio hodnika kojim svi prolaze postane trg neobičnih zbivanja. Postavljajući raznobojne trake, zvonca, krinke, obile, balone, svijeće, kasetofon, šuškalice, udaraljke, zvečke ... potaknuli smo interes i najvili događanja za dane karneva.

Odgajatelji su osobnim prerašavanjem postajali neobično prepoznatljivi, više ili manje dopadljivi, tihi, nježni ili pak bučni i neuhvatljivi.

Tako je jedno jutro u sobi u bazenu s lopticama iznenada osvanuo crnac. Neki su, prolazeći, mislili da je to nova velika lutka dok crnac bacajući loptice nije na sebe skrenuo pozornost.

Drugo jutro na stepenicama je stajala čarobnica i čarobnim štapićem pozdravljala prolaznike. Na pregradnom zidu, uz veliku dekoraciju, stajao je živi klaun i veselo pozdravljao.

Treći dan podno stuba na velikoj fotelji spavao je medvjed i hrkao. Tako su princeza, plesačica, zvuk, Zoro, prase, Quasimodo, klaun, Meksikanac, vovčar pantomimom, glasanjem, plesom, pjesmom, komunicirali s djecom i poticali ih na razgovor i igru.

Starija djeca ubrzo su se i sama počela maskirati, mlađa su samo stavljala neke dijelove maske a drugi su dolazili već odjeveni i odmah ostajali na trgu. Tu se objavljivao jelovnik dana, maškare su se predstavljale ... Neki roditelji su samo stajali i bili promatrači, drugi su se aktivno uključivali u ples ili pantomimu, a postalo je očito da roditelji više ne žure, nego se zadržavaju u vrtiću. Dijeljeni su bomboni, grickalice, zvačke, fritule. U vrtiću se osjećao neobičan mooving. Većini je bilo važno maskirati se u svojoj sobi a onda doći na trg i pokazati se. **"Teta, ja sam te prepoznala. A u što ćeš se sutra maskirati?"**

Zlata Pincan